

ת"פ 51479/02/19 - פרקליטות מחוז מרכז נגד חיים בוזגלו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 51479-02-19 פרקליטות מחוז מרכז נ' בוזגלו(עציר)
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק

בעניין: פרקליטות מחוז מרכז
ע"י ב"כ עו"ד רננה טויטו-משה
נגד
חיים בוזגלו (עציר)- הובא ע"י שב"ס
ע"י ב"כ עו"ד ערן ראו
המאשימה
הנאשם

הכרעת - דין

מבוא

1. אומר כבר הפתח הדברים, כי החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.
2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הפרת צו פיקוח, לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו - 2006 (להלן - "חוק הפיקוח").

לפי כתב האישום, ביום 14.10.18 הוטל על הנאשם במסגרת פע"מ 1588-10-18 צו פיקוח ומעקב זמני בהתאם לסעיף 12 לחוק הפיקוח. צו הפיקוח הטיל על הנאשם מגבלות, ובכללן, איסור התחברות עם קטינים. לפי המיוחס, ביום 18.2.19, בשעות הערב, הנאשם הגיע למרכז מסחרי במושב יד בנימין, הבחין בקטין בן 12, עמד לידו ושוחח עימו. קצין הפיקוח אשר הבחין בנעשה, עצר את הנעשה והזמין משטרה למקום. מכאן מיוחס, כי במעשיו הפר הנאשם את צו הפיקוח.

טענות הצדדים

3. באת כוח התביעה ביקשה לאמץ את עדותו של קצין הפיקוח לעניין מהות האירוע ומשך זמן האירוע. לדבריה, יש לאמץ את הודעת הקטין, אולם ההודעה היא דלה והקטין לא היה מודע לסיטואציה. מכאן, שיש לקבוע, כגרסת קצין הפיקוח, כי השיחה בין הנאשם והקטין נמשכה כ-2 דקות.

4. לטענת באת כוח התביעה, יש לראות את הסיטואציה כ"התחברות" האסורה לפי צו הפיקוח.

5. עוד טענה, כי איסור ההתחברות נועד להרחיק את עבריין המין מגורמי הסיכון ולמנוע עבריינות עתידית.

עמוד 1

מכאן, כי היה על קצין הפיקוח להרחיק את המפוקח בטרם תבוצע עבירה, כפי שעשה.

6. במקרה הנדון, כך טענה, הנאשם פנה לקטין, ולולא התערבות קצין הפיקוח, ההתחברות עלולה היתה להוביל לביצוע עבירה. הנאשם ידע כי אסור לו להתחבר עם קטינים ופעל בניגוד לצו, בעוד שיכול היה לפנות למבוגרים אחרים שהיו במקום ולבקש מהם כסף, כטענתו.
7. עוד הוסיפה, כי שיחה קצרה יכולה לבוא בגדר "איסור התחברות" לפי צו הפיקוח והמעשה אינו "קל ערך" ואינו עולה בקנה אחד עם הגדרת "זוטי דברים".
8. מכאן, עתרה באת כוח התביעה להרשיע את הנאשם.
9. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי המעשה שביצע הנאשם אינו בא בגדר "איסור התחברות" לפי צו הפיקוח.
10. לטענתו, ישנה אבחנה בין "איסור התחברות" ו"איסור יצירת קשר", ועל אבחנה זו עומדים בתי המשפט בהחלטות הניתנות בצווי פיקוח ובהוראות חוקיות אחרות.
11. עוד טען, כי הנאשם דל, נעדר תחכום וסובל מתחלואה כפולה. מכאן, יש כי לפרש את מעשיו ואף את עדותו, בהקשר זה. הנאשם הודה שנכח במקום ופנה לקטין. הנאשם גם היה מודע לקיומו של צו הפיקוח. עם זאת, הנאשם עומד על כך כי אך ביקש כסף מהקטין, והדבר אף עולה בקנה אחד עם גרסתו של הקטין. עוד הוסיף, כי אין לייחס משקל של ממש למשך הזמן של האירוע, כאשר אין מחלוקת, לפי גרסת הקטין, שהנאשם אך פנה אליו וביקש כסף ומיד לאחר מכן הגיע קצין הפיקוח ותפס את הנאשם.
12. עוד הוסיף, כי יש לזכות את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו, ולחלופין, מחמת "זוטי דברים".

דין

13. השאלה המתעוררת היא אם פנייה של נאשם לקטין בבקשה כי ייתן לו כסף מהווה הפרה של צו הפיקוח האוסר על הנאשם "התחברות עם קטינים"?

התשתית העובדתית

14. תחילה לתשתית העובדתית, שהיא מוסכמת ברובה הגדול.
15. הנאשם ויתר על זימון הקטין כעד והודעתו של הקטין הוגשה בהסכמה (ת/4). מהודעת הקטין עולה ההתרחשות, כפי שתיארה הקטין. לדברי הקטין, בעת שהמתין לאמו, ניגש אליו הנאשם, עשה תנועה עם היד "כאילו הוא מבקש כסף" ואמר "אפשר קצת כסף בבקשה" "אז הגיע שוטר תפס אותו ולקח אותו".
16. העיד יוסף שטרית, קצין פיקוח ביחידת צור של שירות בתי הסוהר באזור הרלוונטי של אשדוד, אשקלון, קרית-גת. שטרית פיקח על הנאשם מכוח חוק הפיקוח. לדבריו, הנאשם מפוקח מאז 2008 ובעבר שימוש כקצין הפיקוח שלו. עוד מסר, כי ביום 18.2.19, התבקש להגיע לתחנה המרכזית, בה שהה הנאשם ובמשך

כשעתיים פיקח עליו מבלי שהיו פניות לקטינים. בשלב מסוים, הנאשם עלה על אוטובוס, ירד ממנו ביד בנימין, ולאחר הליכה הגיע למרכז המסחרי. בשלב זה, ראה את הנאשם כשהוא מגיע לקטין שהיה במקום לבד עם כלב ומדבר עמו "בתנועות ידיים", "הושיט ידיים". ההתרחשות נמשכה כ-2 דקות. בשלב זה ניסה לצלם את ההתרחשות ושומעים את "תשאול" (ת/2; ת/3). כאשר שאל את הנאשם מה רצה מהקטין אמר הנאשם שביקש ממנו כסף. הנאשם הודה כי "התחבר" עם הקטין "יצר עמו קשר" ו"דיבר עמו". לדבריו, בכך מנע את העבירה הבאה והרחיק את הנאשם מהקטין (שם, בעמ' 9 - 10).

בחקירתו הנגדית הבהיר שטרית, כי הנאשם לא "מפוקח שלו", אולם הוא רשאי לפקח עליו. לדבריו, קצין הפיקוח של הנאשם היה בחופש והוא קיבל מידע כי הנאשם "משוטט" בתחנה המרכזית בקרית-גת, שהיא חלק מאזור הפיקוח שלו. שטרית אישר כי הוא מכיר את הנאשם כמקבץ נדבות ולפיכך החליט לבצע "פעילות סמויה" ולתצפת עליו. כן הוסיף, שבמשך כשעתיים צפה בנאשם ולא ראה כי הוא פונה לקטינים נוספים. לדבריו, הנאשם עלה לאוטובוס וירד ביד בנימין, ושם במרכז המסחרי אירעה ההתרחשות עם הקטין (שם, בעמ' 11 - 14). שטרית הוסיף, כי הנאשם מכיר אותו כקצין פיקוח ומטעם זה לא היה צורך להזדהות כמפקח בטרם פנה אל הנאשם (שם, בעמ' 15 - 16). שטרית הדגיש מספר פעמים כי הנאשם היה עם הקטין 2 דקות, עם זאת אישר כי "לא מדד זמנים" ו"לא עמד עם סטופר" (שם, בעמ' 20).

17. החוקרת לירן מלכא גבתה את הודעת הנאשם (ת/1). בעדותה מסרה, כי הנאשם היה חשוד בכך ששוחח עם קטין. החוקרת לא זכרה אם הצו היה בפניה בעת חקירת הנאשם, אולם ציינה כי סביר להניח שהצו היה בפניה, לאור הדברים שהוטחו בנאשם. החוקרת ציינה בפני הנאשם כי אסור לו ליצור כל קשר עם הקטינים לפי צו הפיקוח. לטענתה, משמעות "איסור התחברות" לפי הצו היא, בין היתר, איסור החל על הנאשם לשוחח עם קטינים. להערכתה, כל שיחה עם קטין מהווה הפרה של צו הפיקוח (פרוטוקול הדיון, בעמ' 6 - 8).

18. הנאשם מסר בהודעתו ובעדותו, כי הוא מכור למשחקי מזל ונוהג להגיע לקרית-גת לשחק במשחקי מזל. במקרה המדובר, הגיע לקרית-גת, רצה לרכוש סיגריות אולם לא היה לו כסף. תחילה פנה לבעל חנות וביקש כסף, והבעלים נתן לו שקל אחד. לאחר מכן, פנה לקטין וביקש צדקה, והקטין אמר "אין לי". בכך, לדבריו, הסתיימה השיחה תוך 4 - 5 שניות. בשלב זה, "קפץ עליו הקצין" ושאל מדוע הוא התחבר עם הקטין. לאחר מכן, הלך למוכר פיצה שנתן לו לאכול. עוד הוסיף, כי מעולם לא פגע בקטינים והעבירות הקודמות בוצעו כלפי קטינות (ת/1; פרוטוקול הדיון, בעמ' 23 - 24).

19. כאן המקום להתייחס לגרסת הנאשם כי ידע שאסור לו לשוחח עם קטינים, כפי שעלתה הן מדברי קצין הפיקוח שטרית בשיחה שערך עם הנאשם והן מהודעתו של הנאשם (ת/1). כך, לפי הודעתו, הנאשם מסר כי "ברור לו" שאסור היה לו לשוחח עם הקטין. בהמשך גם אמר שהוא יודע שהיה אסור לו לדבר עם הקטין. על משמעותם של דברים אלו אעמוד עוד בהמשך.

פרשנות הצו

20. השאלה שיש להכריע בה עניינה בפרשנות צו הפיקוח שהוא צו שיפוטי, לכל דבר ועניין.
21. בית המשפט העליון קבע, לא אחת, כי על צו שיפוטי להיות בעל תוכן ברור, חד-משמעי ומבוסס על אדנים

מוצקים. צו הלוקה בדו-משמעות ויש בו ערפול, או שמשמעותו אינה נהירה די הצורך, אין מפעילים כלפי הפרתו את המנגנונים המסורים לסמכות בית המשפט (ראו, למשל: ע"פ 517/06 **מנור נ' KPMG ואח'** (24.7.07)).

22. במיוחד יש להקפיד הקפדה יתרה מקום בו צו שיפוטי עשוי לפגוע בזכויות חוקתיות של אדם (עפ"א 25672-12-10 **גלבוש ואח' נ' מ.י.ו.מ. לתכנון ובניה שורקות**, בסעיף 70 (27.4.11)).

23. צו הפיקוח בעניינו של הנאשם כולל, בין היתר, "איסור התחברות עם קטינים" (סעיף ב' לבקשה, ת/7; וראו החלטות: ת/7א).

24. לפי הראיות, שלמעשה אינן שנויות המחלוקת, הנאשם פנה לקטין וביקש ממנו כסף, בעודו מושיט את היד לכיוונו. הושטת היד היא בבחינת קיבוץ נדבות, כאשר היא מלווה בבקשת כסף. גרסה זוהי נמסרה, בהקשר זה, הן על ידי הקטין והן על ידי הנאשם. גם גרסתו של קצין הפיקוח שטרית עולה בקנה אחד עם גרסה זו. שטרית אמנם לא שמע את דברי הנאשם אולם ראה אותו מושיט יד. הושטת היד עולה בקנה אחד עם הגרסה כי הנאשם קיבץ נדבות. קצין הפיקוח שטרית אמנם הדגיש, כי הנאשם השתהה 2 דקות במקום ללא צורך. אולם, הערכת זמן זו אינה עולה בקנה אחד עם גרסתו של הקטין עצמו, שהוגשה בהסכמה, שלפיה לאחר שהנאשם הושיט יד וביקש כסף, הגיע אליו "שוטר", כאשר התכוון למפקח שטרית (ת/4). שטרית אף אישר כי "לא מדד זמנים במקום" ו"לא עמד עם סטופר" (פרוטוקול הדיון, בעמ' 20). מכאן, ומבלי לקבוע מסמרות בשאלת הזמן המדויק בו שהה הנאשם במקום, המבוססת למעשה על הערכותיהם של כל הנוגעים בדבר, ברי מתוך גרסת הקטין כי מדובר היה בזמן קצר ביותר.

25. לעמדתו, הושטת יד לכיוון קטין בבקשת נדבה, כשהיא מלווה בבקשה כי הקטין ייתן לנאשם כסף - אינה באה בגדר "איסור התחברות עם קטין" לפי צו הפיקוח.

26. מסקנה זו מבוססת בראש ובראשונה על לשון הצו האוסר התחברות עם קטינים.

צו הפיקוח אוסר, ברחל בתך הקטנה, "התחברות עם קטינים". הצו אינו אוסר "יצירת קשר עם קטינים". משמעותה המקובלת של "התחברות" היא "התאחדות" (מילון "אבן שושן", תשכ"ט. ראו גם: "ח.ב.ר. - התאחד, התקשר, נצמד"). "התאחדות" יכולה אמנם לכלול בתוכה "יצירת קשר", אולם לא כל "יצירת קשר" היא בגדר "התאחדות" ו"התחברות".

על משמעותו הלשונית המקובלת של המושג "התחברות" ניתן אף ללמוד מתוך ניסוחם של צווי פיקוח והוראות חוקיות המאבחים בין "איסור התחברות", ו"איסור יצירת קשר". בתי המשפט מאבחים בין "איסור התחברות" ו"איסור יצירת קשר". כך, באופן שגרתי, מקובל לאסור התחברות עם קטינים, ובה בעת, לאסור כל יצירת קשר עם קרבן העבירה. מכאן, כי גם במסגרת צווי הפיקוח קיים מדרג מקובל של איסורים.

27. מסקנה זו מבוססת גם על פרשנות תכליתית של צו הפיקוח.

צו הפיקוח נועד למנוע עבריינות מין עתידית תוך שמירה על עיקרון המידתיות. איסור ההתחברות נועד למנוע מצבים שבהם יתאפשר לנאשם לבצע עבירות מין. פרשנות תכליתית, שיש בה כדי לאזן בין המסוכנות של הנאשם וזכויותיו לחופש תנועה וכבוד, לא נועדה למנוע כל פנייה לקטין, ולו פנייה תמימה לחלוטין, משום שיש בה כדי

להוביל להפללת יתר. אמנם, נאשם יכול לבצע עבירה כלפי קטינים תוך שניות ספורות ואף במעבר מזדמן ליד קטינים והצו נועד למנוע זאת. אולם, בסופו של דבר, גם בפרשנות הצו, יש לקחת בחשבון את הצורך לשמור על איזונים, מידתיות ועל זכויותיו של הנאשם.

בבחינת עיקרון המידתיות, יש לקחת גם בחשבון את הצורך לשמור על חברה צודקת שיש בה חמלה ודאגה לחלשים שבתוכה. הנאשם מוכר כמקבץ נדבות. כך, אף אישר קצין הפיקוח שטרית. הנאשם אף סובל מ"תחלואה כפולה", משמע מחלת נפש והתמכרות. גם במהלך עדותו התרשמתי מדלותו השכלית והנפשית של הנאשם ונזקקותו. הנאשם מסר תשובות בשפה דלה ומוגבלת ואף הטיח דברים בקצין הפיקוח ובתובעת כחלק מדלותו. ניכר היה אף כי התובעת שאלה את הנאשם שאלות כפי ששואלים ילדים קטנים. חברה שיש בה חמלה למי שלא שפר עליו גורלו אינה יכולה להביא להפללת מקבצי נדבות, אך בשל כך.

28. המסקנה שאליה הגעתי נתמכת גם בסעיף 34כא לחוק העונשין. משמע, כי גם אם אפשרית פרשנות שלפיה איסור התחברות כולל בתוכו גם איסור יצירת קשר, הרי שישנם שני פירושים סבירים, ומכאן כי יש להעדיף את הפרשנות המקלה עם הנאשם (דנ"פ 1558/03 **פאוזת נ' מדינת ישראל** (7.6.04); רע"פ 1553/15 **עיסא נ' הועדה המקומית לתכנון ולבניה** (31.10.17)).

יתר על כן, לאור דלותו של הנאשם, היתה מוטלת חובה מוגברת להבהיר את הוראות הצו, ולא להותיר מרחב פרשנויות, ככל שהצו כלל גם איסור יצירת קשר.

29. לא מצאתי מקום לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה כי אישר הן בפני קצין הפיקוח שטרית והן בהודעתו כי ידע שאסור לו לשוחח עם קטינים. דברים אלו של הנאשם אינם אלא פרשנות של צו הפיקוח. פרשנות זו נמסרה אמנם גם מפיו של קצין הפיקוח שטרית וגם מפיה של החוקרת, והנאשם אף אישרה. אולם, פרשנות זו אינה יכולה להתקבל, משום שהיא אינה עולה בקנה אחד עם הפרשנות הלשונית והתכליתית של צו הפיקוח, כאמור.

גם לא מצאתי לזקוף לחובתו של הנאשם את האפשרות שעמדה בפניו לפנות למבוגרים שהיו במקום בבקשה לקבלת כסף. ניכר כי הנאשם "לא בחל" בפנייה לכל מי שהיה במקום בבקשת עזרה, למוכר בחנות, למוכר הפיצה ואף לקטין שהיה במקום, והכל חלק מהתנהגותו הדלה והבלתי מתוחכמת. אולם, אין בעצם הפנייה לקטין כדי להוביל להפללתו, לאור מהות הפנייה.

30. הנה כי כן, הגדרת פנייה לקיבוץ נדבות כאיסור התחברות לפי צו הפיקוח איננה מידתית ואינה עולה בקנה אחד עם הפרשנות הראויה לצו הפיקוח.

31. התביעה הגישה פסיקה לתמיכה בעמדתה. הפכתי והפכתי בה, ולא מצאתי בה, ולו הכרעת דין אחת, שבה הורשע הנאשם בעבירה של הפרת צו פיקוח בנסיבות דומות. הוגשה פסיקה שבה הורשעו נאשמים, לפי הודאתם, בעבירות דומות, וברי כי לא ניתן ללמוד ממקרים שבהם היתה הודאה, במסגרת הסדר, למקרה דנן. הוגשה גם החלטה בבקשה להטלת צו פיקוח, כאשר מדובר היה באיסור התחברות לצד איסור יצירת קשר. מנגד, בא כוח הנאשם הגיש פסק דין, ובו זיכוי של נאשם בנסיבות דומות (ת"פ 68095-09-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.2.19), הוגש ערעור, תלוי ועומד).

סוף דבר

32. הנה כי כן, התביעה לא הוכיחה כי הנאשם הפר את "איסור ההתחברות" החל על הנאשם לפי צו הפיקוח.

33. לאור האמור, אני מורה על זיכוי של הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ט, 14 אפריל 2019, במעמד הצדדים.